

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

2021. MÁJUS

ÁRA: 220 FT

www.martinus.hu

Újjászülettem, egész nap lebegek”

Egy hétgyermekes édesanya csodás gyógyulása a Covidból

„A vírust a gonosz lélek találta ki, de a rosszból Isten mindig jót hoz ki”

Interjú Molnár Árpád szombathelyi kórházlelkésszel

800 éve közöttünk

Ünnepelnek a domonkos szerzetesek

„Újjászülettem, egész nap lebegek”

Egy hétgyermekes édesanya csodás gyógyulása a Covidból

A hétgyermekes Tóth házaspár – Zoltán és Viktória – Szombathelyen lakik egy takaros kis családi házban. A szülők tagjai a Magyar Schönstatt Mozgalomnak. Az idei nagyböjtben megtapasztalták a legmélyebb szenvedést és a megszabadulást az isteni kegyelem révén. A Magyar Kurír készített interjút a családdal, amelynek rövidített változatát olvashatják.

Fotós kollégámmal, Lambert Attilával húsvéthétfőn délelőtt kerestük fel a családot. Nagy a sürgés-forgás, az asztalon rengeteg házilag készített sütemény, a palacsintatorta pedig készülóban. A húszéves Rezeda születésnapját ünneplik. Zoltánnal és Viktóriával, valamint 21 éves Kamilla lányukkal a nappaliban, a házi szentély közelében beszélgetünk. Mosolygóságuk mindhárman, nyomát sem tapasztaljuk rajtuk, hogy nem is olyan régen átestek a Covidon, Viktória pedig tizenkét napig volt lélegeztetőgépen, mélyaltatásban, élet és halál között lebegve. A vírust először Kamilla kapta el február vége felé. „Nagyon magas lázam volt, ami nem ment le, erősen köhögtem, hánytam is, és annyira legyengültem, hogy nem tudtam felkelni” – idézte fel. Enni egyáltalán nem tudott, két nap alatt gyűrt le egy joghurtot, még maradt is belőle.

Közben hasonló tünetek léptek fel Viktóriánál is, bár enyhébb formában, mint a lányánál. Rögtön elmentek tesztelésre. Ekkor Viktória tesztje még negatív lett, bár a háziorvosa – és mindenki más is – azt mondta: egyértelmű, hogy pozitív, csak a teszt ezt még nem mutatta ki. Közben a dolgozó Zoltánt is letesztelték, mint kontaktszemélyt, nála is negatív volt az eredmény. Néhány nap múlva azonban Viktória esetében az újabb tesztelés már pozitív eredményt hozott, noha tünetei még ekkor sem voltak, csak öt-hat nap múlva jelentkeztek. Mivel Viktória és Kamilla tünetei nem enyhültek, sőt az édesanyáéi erősödtek, egy orvos barátjuk javaslatára mentőt hívtak. Beszállították őket a szombathelyi Markusovszky Kórházba, a Covid-ambulanciára. Ez március 3-án éjszaka történt.

Minden vizsgálatot elvégeztek rajtuk, majd közölték: Viktóriának nem kell megvárnia az eredményt... Gyanították, hogy nagy a baj, mindenképpen bent kell maradnia a kórházban. A röntgen kétoldali tüdőgyulladást mutatott ki nála és borzasztó rossz volt a vérképe. Azonnal elhelyezték a Covid-pulmonológiai osztályon. Kamillának kezdődő tüdőgyulladásra volt, de éjszaka hazaküldték, miután ellátták. „Bár megállapították, hogy covidos vagyok, de az orvosok azt mondták, a tüdőgyulladást leszámítva jók az eredményeim. Erős a szervezetem, itthon meg tudok gyógyulni, de ha bármi van, azonnal menjek vissza.” Viktória azonban attól kezdve, hogy bekerült a pulmonológiai osztályra, szinte semmire nem emlékszik. Zoltán idézi fel a történeteket: a felesége először oxigénmaszkot kapott. Eleinte még tudtak mobiltelefonon beszélgetni, ám Viktória egyre gyengébb lett. Mivel az orvosok tüdőembóliára is gyanakodtak, mozdulatlanul kellett feküdnie. A CT-vizsgálat azonban, hála Istennek, kizárta ezt, de a kétoldali tüdőgyulladás kiterjedt minden lebenyre. „Néhány nap múlva hívtak a kezelést végző doktornő, hogy Vikit át kell vinni az intenzív osztályra, mert rosszabbodott az állapota.

Az intenzíven már lélegeztetőgépre teszik a beteget. Ezt követően teljesen megszűnt köztünk a kommunikáció, mivel Viki mélyaltatásban volt. Így már csak a kezelőorvossal tudtunk kommunikálni.” Molnár Árpád kórházlelkész nagyon jól ismeri a Tóth családot és Zoltán édesapját is, aki a ferencesek harmadik, világi rendjének a tagja. Azonnal bement Vikihez az intenzív osztályra, és mivel ő már nem tudta magához venni a Szentostyát, imádkozott érte. Miközben Viktória a kórházban mélyaltatásban feküdt, otthon Kamilla még egy hétig volt beteg, nagyon rossz állapotban, és csak miután szedte az antibiotikumot, kezdett jobban lenni, bár ez még nem volt jelentős javulás. Teljesen még most sincs jól, fáradékonyabb a korábbiakhoz képest. Az addigra szintén igazolt pozitív Zoltánnak azon a hétvégén kezdődtek a tünetei, amikor felesége az intenzívra került. Így egyszerre hárman szenvedtek a Covid-tól. Zoltán gyenge volt, étvágytalan és a lelki teher is teljes súlyával rátelepedett. „Ekkor jöttek képbe a nagylányaink, akik már korábban átestek a Covid-fertőzésen. A Budapesten egyetemre járó Boróka lányunk azonnal hazajött. Ő és a középiskolás Bogi lányunk vitték a családot. Ápoltak bennünket, takarítottak, fertőtlenítettek. Az apósom főzött ránk, de kaptunk ebédet, ételt barátainktól, ismerőseinktől is. A két lány tartotta a kapcsolatot telefonon az orvosokkal, rokonokkal. Külön foglalkoztak a tízéves Grétikével, segítettek neki az online tanulásban, a még óvodáskorú Sebinek a kézműveskedésben. Hihetetlen volt ezt megélni.”

Viktória közbeveti: „A két kicsit, Grétikét és Sebit lelkileg is kellett hordozniuk, mert nagyon hiányoztam nekik. Bogi leköltözött hozzájuk a szobájukba, és éjszaka is nyugtatgatta őket, amikor hiányoltak. Közben neki is online iskolája volt, és persze Borókának is.” A tizenöt éves Ágoston, aki egyébként visszahúzódóbb típus, mindent megcsinált azonnal, ha megkérték, nem morgott semmiért. A huszadik születésnapját ünneplő, ugyancsak Budapesten élő Rezedának van egy krónikus betegsége, így ő a távolból imádkozott a családjáért. Zoltán felidézte, hogy aznap, amikor elkezdődött Viktóriánál a mélyaltatás, az egyik akolitus testvér elhozta neki a Szentostyát, magához vette, és belső békesség költözött a szívébe, noha nagyon félt a következő kórházi telefontól. Azt soha nem mondták, hogy Viki állapota reménytelen, de tudjuk a statisztikából: nagyon kicsi az esélye annak, hogy valaki élve lekerüljön a lélegeztetőgépről. Soha nem mondták, hogy bizakodjanak, de azt sem, hogy reménytelen a helyzet. A házaspár mindkét tagja kiemelte az egészségügyiek heroikus küzdelmét a covidos betegekért. Zoltán azonban nekiszegte egy orvos barátjának a kérdést: „Ugye már nincs remény?” Ő pedig azt válaszolta: „A Jóisten bármikor beleavatkozhat és előidézhet olyan csodás gyógyulást, amit orvosilag nem tudunk megmagyarázni.” Zoltán szavai szerint a helyzet emberileg annyira reménytelennek látszott, hogy felkészült a legrosszabbra, már a temetésre is. Március 7-9. között becsözezték Viki tüdejét – ami teljesen be volt gyulladva –, maximumon ment a lélegeztetőgép, intenzitását már nem lehetett növelni.

Zoltán elismeri:

nagyon nehéz ilyen helyzetben őszintén azt mondani a Miatyánkban, hogy legyen meg a Te akaratod...

Ekkor a budapesti Schönstatt Ifjúsági Központban online misét szerveztek, Csermák Péter atya mutatta be. Az intenzív orvos egész nap nem volt elérhető. Este, a szentmise után tíz perccel Viki kezelőorvosa telefonált, és közölte Borókával: nem érti hogyan, de drasztikusan elkezdett javulni Viki állapota. Viki tizenkét napig volt lélegeztetőgépen, mélyaltatásban. „Amikor felébredtem, azt hittem, Budapesten vagyok... Nem tudtam, hogy gépen voltam, nem emlékeztem semmire, csak annyira, hogy a mentő elvitt, bevitték a kórházba, és hogy nagyon rossz, haza akarok menni. Az összes rémálomban Zolit vártam, hogy jön és megment engem, de csak a gépeket láttam magam körül. Amikor a doktornő kihangosította a telefonját, és hívta Zolit, kértem, hogy most már jöjjön értem és mentsen meg. Négy-öt nap múlva kezdett kitisztulni az agyam, akkor jöttem rá, hogy lélegeztetőgépen voltam.” Amikor Viktória felébredt, Kamilla és Zoltán is lényegesen jobban voltak már. Viktória felidézte azt is, hogy amikor a mentő bevitté a kórházba, odahívta magához a két legkisebb gyermekét, Grétit és Sebit, és azt mondta nekik:

„Bármilyen történések velem, az mind a Jóisten akaratából történik, gondolatok erre. Nem azért mondtam ezt, mert attól tartottam, hogy meghalhatok, csak arra gondoltam, lehet, hogy kórházban leszek két hétig.”

Később a tízéves Gréti elmesélte, hogy mindvégig ebbe kapaszkodott. A Tóth házaspár tagja a Magyar Schöns-tatt Családmozgalomnak, és azon belül szorosabb kapcsolatban vannak tizenkét házaspárral. Zoltán március 3-án e-mailben küldött egy rövid üzenetet: Vikit és Kamillát kórházba vitte a mentő, nagyon gyengék, szeretnék kérni az imájukat, a Jóisten kezében vannak. Ezután több helyszínről elindult az imalánc, ami önmagában egy csoda. Szombathelyen egy barátjuk rengeteg helyre elküldte az imakérést. A házaspár szorosabb kapcsolatban van a domonkos nővérekkel, akik mind a négy imaházukban elkezdtek a fohászokot, és a Boldog Brenner Jánosról elnevezett iskolában is, csakúgy mint Zalaegerszegen, és rajtuk kívül a szociális testvérek és a ferencesek harmadik, világi rendje is. Sorra alakultak az imaláncolatok. Ahogyan a házaspár egyik pap barátja mondta,

a fél ország imádkozott értük, több püspök atya, sőt az ország vezetői közül is voltak imádkozók.

Viktória és Zoltán, akik a Hit és Fény Közösségnek is tagjai, kiemelik: rengeteg sérült ember is imádkozott értük, és a katolikusokon kívül protestánsok, a szabadegyházak tagjai, de nem hívők is egyként kérték a Jóistent.

Viktória március 25-én, Gyümölcsholt Boldogasszony ünnepén térhetett haza otthonába, gyógyultan. Állítja: egészen másként érzi magát, mint korábban.

„Újjászülettem, egész nap lebegek. Szeretném, ha az emberek hinnének abban, hogy ha összefognak, akkor az ima tényleg segít.”

Merjenek a Jóistentől segítséget kérni. Szorosabb kapcsolatban vagyok a Jóistennel. Közélebb érzem magam hozzá. A tenyerén hordoz, de azt, hogy miért pont engem, nem tudom. A Magnificat jutott eszembe: <<Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett alázas szolgálójára. Lám, mostantól fogva boldognak hirdetem minden nemzedék, mert nagyot tett velem a Hatalmas, és Szent az ő neve.>>” A Tóth házaspár 2008-ban örökbefogadott egy fogyatékkal élő kisfiút, Csanádot, akit a Jóisten 2010-ben, nyolcéves korában magához szólított. Zoltán akkor jött rá arra, hogy az ember megtanul rangsrolni, hogy mi fontos igazán az életben. „Most is ugyanezt érzem. A gyerekeinkkel való kapcsolatunk is az előnyére változott. A kamaszkorú gyerekeink nagyon intenzívek, erős akaratúak, küzdünk velük. Most viszont megváltozott velük a kapcsolatunk, és többen jelezték, büszkék lehetünk a gyerekeinkre. Bebizonyosodott, hogy vész helyzetben számíthatunk mindegyikükre.” A szereplést kerülő Zoltán tudta, hogy többen megkeresik a médiától, és rögtön az jutott eszébe: ha ők hallgatnak, a kövek fognak beszélni.

„Itt nekünk feladatunk van. A Jóisten Vikit választotta ki eszközéül, hogy a csodálatos gyógyulásával megmutassa az Ő dicsőségét.”

Viki hozzáfűzte ehhez: Bogi lányuk hangfelvételt küldött be neki a kórházba, sírva üzent: „Anyá, ne akarj még a mennyországba menni, hanem akarj visszajönni hozzánk.” (Ezt Zoltán és a legnagyobb lányuk, Boróka bevitték a mélyaltatásban fekvő Vikihez és lejátszották neki. A felvételen a két pici is beszélt.) „Később Bogi bevallotta: azért mondta ezt, mert tudja, hogy nagyon vágyakozom a mennyországba, és tényleg annyi küzdelem van itt, hogy úgy érzem, onnan jobban tudnék segíteni. De amióta kijöttem a kórházból, minden megváltozott, nemcsak a gyógyulásom csoda, hanem a gyerekeinkkel való kapcsolatunk megváltozása is.”

Azt, hogy a Jóisten milyen csodálatosan elrendez mindent, mutatja az is, hogy Boróka és Bogi lányuk már ősszel elkapták a Covidot, de mivel védettek voltak, most, amikor három családtagot is ledöntött a vírus, mindenben segíthettek itthon. Kamilla megkapta azt a kegyelmet a Jóistentől, hogy teljesen nyugodt volt, egyetlen pillanatra sem fordult meg a fejében, hogy elveszítheti az édesanyját. „Biztos voltam benne, hogy hazajön, és akkor is nyugodt voltam, amikor jöttek a rossz hírek. Tudtam, a végén minden jó lesz. Mindenki sírt, de nekem csak akkor gyűltek könnyek a szemembe, amikor meghallottam a telefonban a hangját.” Kamillának erőt adott az is, hogy egy domonkos nővér, a lelki vezetője azzal biztatta: nem kell félnie, mert az édesanyja túlélő alkat. Távozóban a derűt és reményt sugárzó, hétgyermekes családtól két evangéliumi verssor jut eszembe: „Ami embernél lehetetlen, Istennél lehetséges.” „Az istenszeretőknek minden a javukra válik.”

Bodnár Dániel/Magyar Kurír
Fotó: Lambert Attila
Magyar Kurír

„A vírust a gonosz lélek találta ki, de a rosszból Isten mindig jót hoz ki”

Molnár Árpád kórházlelkész naponta jár a Markusovszky-kórház Covid-osztályára. Sok mindent lát és tapasztal. Vele beszélgettünk kórházról, járványról, húsvétról.

„Még a Covid-osztályon vagyok beöltözve, vissza tudna hívni egy kicsivel később?” - mondja a telefonba a szombathelyi kórház lelkésze. Természetesen így teszek, mint ahogy az is természetes, hogy ezt hallva átírom az első kérdésemet, és azonnal a lényegre térek.

„Van, amikor a beteg, van, amikor a család hív. Most egy nagyon jólelkű édesapánál, nagyapánál voltam, aki szerencsére elindult a gyógyulás útján” - közli a jó hírt Molnár Árpád, aki időközben levette a védőruhát. Ő maga egyébként ezenkívül úgy védekezik, tudtuk meg, hogy az osztályról kijöve, a kápolnába menet vodkát önt a tenyerébe, amit nem iszik meg, hanem belelegzi orron és szájon át.

Már tavaly novemberben elkapta a betegséget, amit viszonylag könnyen vészelt át, sőt, még jól is jött ki belőle, mert a kényszerpihenő alatt megszűnt a tíz éve tartó térdfájása – meséli.

Most nagyon sok nagybeteg van a kórházban, így sokszor hívják. Olyan is van, hogy nem tud valakiről, de amikor a kétségbeesett család – vagy éppen a szobatársak – a helyszínen meglátják, és kéri a segítségét, akkor nekik is feladja a kenetet.

Az emberek bajban a hit felé fordulnak
„Amikor a korábbi években, évtizedekben az emberek hamvazószerdán eljöttek a misére, hogy hamut hintsünk a fejükre, keresztet rajzoljunk a homlokukra, nem gondoltak arra, hogy meg kell halniuk. Idén viszont ez láthatóan még azokat is megérintette, akik soha nem járnak templomba; hiszen munkatársuk, szomszédjuk, ismerősük, aki talán náluk is fiatalabb, halt meg.”

Nemcsak a telefonhívás a több, de láthatóan azok száma is emelkedett, akik csendben megnyíltak az ég felé és Isten felé” – mondja az atya, emlékeztetve, hogy a Don-kanyart megjártak között is sokan voltak, akik a „földi pokolban” fogadták meg, hogyha kikerülnek elve onnan, akkor templomba járó hívők lesznek.

Szerinte a világjárvány minden bizonnyal hozzájárul ahhoz, hogy sok ember hite letisztul, megerősödik, és összességében jobb emberek lesznek.

A félelemről
Molnár atya csodálja a kórházi dolgozók munkáját és bátorságát, imádkozik értük is, megjegyezve, hogy a bátorság önmagában is védelem, ugyanis a félelem sebezhetővé tesz minket.

„Tőlem is szokták kérdezni, hogy félek-e. Erre azt mondom, hogy miért félnék, hiszen ha meghalok, a mennyországba kerülök.”

Több ismerősét is látta meghalni az osztályon, közöttük kórházi dolgozókat is, de ő megtanulta, hogy az életet és a halált más szempontból nézze. Példának említi Karol Wojtylát, aki 8 és fél évesen vesztette el édesanyját. Ez tragédia volt, de az édesanyja onnan fentről biztosan tudott segíteni, hogy a kisfiúból később pápa legyen.

Isten mindig jót hoz ki a rosszból
„Egy szombathelyi orvos mondta azt, hogy ezt a vírust a gonosz lélek találta ki. Csakhogy a gonosz mindig öngólt rúg, merthogy a rosszból az Isten mindig jót hoz ki” - osztja meg velünk optimizmusát a kórházlelkész.

Az atya felidézi egy idős szombathelyi rabbi korábbi szavait, amit alkalmazni lehet a mai helyzetre: „Bűneink miatt vertél meg minket, ó, örökkévaló”.

Merthogy a bűneinkkel tettük saját magunkat sebezhetővé. Pocsékoljuk az energiát, a gázt, tízszer annyi üzemanyagot fogyasztunk el, mint amennyit szabadna, miközben teljesen tönkretesszük a környezetünket, amit majd a következő generáció örököl tőlünk. De most a járvány miatt vissza kell fognunk magunkat. Ha Jézus szemével nézzük, akkor egy tisztulási folyamat indult meg – véli a lelkész.

A legnagyobb hősök korábban sem a hadvezérek voltak, hanem azok, akik legyőzték magukat. Azaz a szentek, akik közül nagyon sokan éppen egy betegség alatt tértek meg, és lettek képesek arra, hogy egy magasabb szempontból nézzék a világot... (a teljes riportot elolvashatják a nyugat.hu oldalon)

Szerző: József Antal
A nyugat.hu engedélyével.

Vasárnapi gondolatok

2021.05.02. – HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA
ApCSEL 9, 26-31.

Amikor (megtérése után) Saul Jeruzsálemben ért, a tanítványokhoz akart csatlakozni, de mind féltek tőle. Nem hitték el, hogy tanítvánnyá lett. Végül Barnabás mégis maga mellé vette, és elvitte az apostolokhoz. Elmondta nekik, hogy (Pál) látta az úton az Urat, hogy (az Úr) mit mondott neki, és hogy ő milyen bátran kiállt Damaszkuszban Jézus ügye mellett. (Pál) ezentúl velük járt-kelt Jeruzsálemben, s nyíltan beszélt az Úr nevében. A görög nyelvű zsidókhöz is beszélt, sőt vitába szállt velük. De azok az életére törtek. Amikor ezt a testvérek megtudták, Cezáreába elkísérték, majd onnét Tarzuszba küldték. Az Egyház egész Júdeában, Galileában és Szamariában békét élvezett. Megerősödött, az Úr félelmében élt, és a Szentlélek segítségével egyre terjedt.

A TESTVÉR MELETT...

Barnabásnak nagy szerepe volt abban, hogy Saulból Pál, a népek apostola lett. Ő volt az, aki kiállt Jeruzsálemben a frissen megtért Saul mellett, akitől a múltja miatt sokan féltek. Ő volt az, aki megbízott benne; aki mellé állt és segítette abban, hogy a jeruzsálemi közösség elfogadja és befogadja. Hogyan sikerülhetett ez neki? Ő nem a múlt hibáival törődött; tudta elengedni az előítéleteit, fenntartásait és meglátni Saulban is Isten gyermekét, talán a leendő apostolt, a jövőt. Milyen jó lenne, ha én is tudnék így a másik emberre tekinteni, a másik ember mellé szegődni. A közösséget nem bezárni, hanem kinyitni előtte. A bizalmat és az esélyt mindig újra és újra megadni neki.

2021.05.09. – HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA
1JÁN 4, 7-10

Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van! Mindenki, aki szeret, Istentől való, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy az Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát, bűneinkért engesztelésül.

SZERETETBŐL SZERETETRE LETTÜNK TEREMTVE

Az első lépés mindig az Istené. Amikor még bűnösök voltunk, elküldte az ő egyszülött Fiát, aki életét áldozta a mi üdvösségünkért. Mielőtt még megszülettem volna, akarta, hogy legyenek; előbb szeretett.

Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy értékes az életem. Minden ember élete hatalmas kincs, ajándék, hiszen Isten akarta. Úgy és ott szereti, ahogyan és ahol éppen van. Isten akaratából és szeretetéből élünk tehát mindannyian. Szeretetből szeretetre lettünk teremtve. Akit szeretnek, annak tovább kell adnia a szeretet! Akinek megirgalmaztak, annak tovább kell adnia az irgalmat!

2021.05.16. – URUNK MENNYBEMENETELE
Mk 16, 15-20

Abban az időben Jézus megjelent a Tizenegyeknek, és így szólt hozzájuk: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözül, aki nem hisz, az elkárhozik. A híveket ezek a jelek fogják kísérni: A nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek a kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik. Ráteszik a kezüket a betegekre, és azok meggyógyulnak.” Az Úr Jézus, miután ezeket elmondta nekik, felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán. Ők pedig elmentek, és mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr együtt munkálkodott velük, és az igehirdetést megerősítette a jelek által, amelyek kísérték őket.

MEGÚJÍTANI A KAPCSOLATAINKAT

Negyven nappal vagyunk húsvét ünnepe után. Jézus a feltámadása után még negyven napig folyamatosan megjelent tanítványainak, mondhatjuk, megerősítette őket, felkészítette őket a küldetésre. A küldetés a missziós parancs: elmenni az egész világra és hirdetni az evangéliumot minden teremtménynek. Ez minden megkeresztelt ember feladata. Érdekes, hogy Márknál a küldetés célközönsége nemcsak az ember, hanem minden teremtmény, az egész teremtett világ. Ferenc pápának kedves gondolata ez a „globális megtérés”. Assisi Szent Ferenc nyomában, aki harmóniában élt nemcsak az Istennel, nemcsak az embertestvérel, hanem az egész teremtett világgal; kell, hogy mi is megújítsuk, megtisztítsuk kapcsolatainkat mindhárom irányban. Töltsük be kapcsolatainkat a béke evangéliumával!

2021.05.23 – PÜNKÖSDVASÁRNAP
1KOR 12,3B-7.12-13.

Testvéreim! Senki sem mondhatja magát: „Jézus az Úr!”, csak a Szentlélek által. A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. Sokfélék a csodajelek is, de Isten, aki mindenben mindent véghezvisz, ugyanaz. A Lélek ajándékait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. A test ugyan egy, de sok tagja van. A testnek ez a sok tagja mégis egy test. Így van ez Krisztussal is. Mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk keresztységünk által: akár zsidók, akár pogányok, akár rabszolgák, akár szabadok vagyunk. Valamennyiünket ugyanaz a Lélek töltött el.”

EGYSÉG ÉS SZOLGÁLAT

Pál apostol beszél Krisztus titokzatos testéről, az Egyházzal. Ennek a testnek a lelke az a Szentlélek, aki az első pünkösdkor kiáradt az apostolokra. Mi mindnyájan ennek a testnek egy-egy tagja vagyunk. Különbözök ugyan, különböző feladatokkal; de ugyanolyan értékesek és fontosak. A Szentlélek az egység Lelke, aki ezt a sokféleséget összefogja. Mindnyájan más ajándékot kaptunk a Szentlélektől; de ezt

ki-ki azért kapta, hogy szolgáljon vele, hogy a közösséget építse és gazdagítsa. Mit tudok tenni a családomért? Mit tudok tenni a munkatársaimért? Mit tudok tenni a plébániai közösségért? Mit tudok tenni az Egyházzért?

2021.05.30. – SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAP
Mt 28, 16-20.

Abban az időben: A tizenegy tanítvány elment Galileába, fel arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte a földre. Egyesek azonban még mindig kételkedtek. Jézus odament hozzájuk, és ezt mondta nekik: „Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön. Ezért most menjetek el, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig!”

KÖZÖSSÉGBEN A SZENTHÁROMSÁGOS EGY ISTENNEL

Hitünk legnagyobb titkát a Szentháromságos egy Istent ünnepeljük és szemléljük ezen a vasárnapon. Mi, akik az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében lettünk megkeresztelve. Mi, akik a kereszttségben ebbe az isteni szeretetközösségbe kaptunk meghívást, ebből a titokból kaptunk részesedést.

Aki szeret, aki jót tesz, akinek tiszta a szíve, az Istenben él és az Isten öbenne. Sokszor mennyire nem is gondolunk erre a nagy ajándékra, amikor elkövetjük a bűnt, amikor nem hallgatunk a lelkiismeretünk jó szavára. Hányszor és hányszor nemet mondunk erre a közösségre, erre az isteni örök életre, csak magunkra gondolva, önzésből; valami múlt, pillanatnyi szépért, jóért...

Kérjük az Isten kegyelmét és irgalmát, hogy egyre jobban megértsük, milyen fontos az Isten szeretetközösségét életünkbe befogadni, és arra szüntelenül vágyakozni.

Óra Krisztián atya

*Légy áldott, ó, kegyelemmel teljes Szűz!
Fogadj el minket, amilyenek vagyunk, itt melletted.*

*Fogadj el minket! Tekints a szívünkbe!
Fogadd el gondjainkat és reményeinket!*

Segíts nekünk Te, kegyelemmel teljes, hogy kitartsunk a kegyelemben, és ha szükséges lenne, visszatérjünk az élő Isten kegyelmébe, ami az ember legnagyobb és természetfeletti jósága.

(II. János Pál pápa)

KISLÉGHI NAGY ÁDÁM: A SZENTLÉLEK ELJÖVETELE, 2003, SZOMBATHELYI SZÉKESEGYHÁZ

800 éve közöttünk – Ünnepelnek a domonkos szerzetesek

Kettős jubileumot ünnepel idén a domonkos rend: Szent Domonkos halálának és a Magyar Domonkos Rendtartomány alapításának 800 éves évfordulóját. A múlttól, a rend sikerének titkáról, a vasvári kolostor, és az itt élő szerzetesek szerepéről beszélgettünk dr. Zágorhidi Czigány Balázssal, a vasvári Domonkos Rend-történeti Gyűjtemény vezetőjével.

Kezdjük régebről a riportot: mi készítette Domonkost, hogy a 13. században új szerzetesrendet alapítson?
Domonkos jól képzett világi pap volt, hagyományos egyházi pályára készült, az 1200-as évek elején az egyik spanyol püspöki székhely káptalanjának volt a kanonokja. Idővel bizonyára püspök is lehetett volna belőle. Ebből a viszonylag kényelmes és biztonságos életmódból egy utazás zökkenetét ki, püspökével a messzi északra, Dániába küldték egy diplomáciai ügyben. Útja során két fontos élmény érte: a mai Dél-Franciaország területén eretnekekkel találkozott, északon pedig az Európa határainál élő pogány népekről szereztek értesüléseket. Ez felébresztette bennük a misszió iránti elköteleződést, visszatéríteni az Egyház eltévelyedett tagjait és megtéríteni a pogányokat. A kettő közül az eretnekek elleni küzdelem volt a sürgetőbb, ezt a munkát hamarosan meg is kezdték püspökével együtt az említett dél-francia területeken, de élete során végig ott lebegett a szeme előtt a pogány népek közé vezetett misszió gondolata. Sőt, élete vége felé ez egészen konkrét célként fogalmazódott meg: Magyarországra szeretett volna jönni, hogy részt vegyen a kunok megtérítésében.

Miben állt a rend vonzereje, ami sikerre vezette őket?
Az új rend - amelynek neve a Prédikátor Testvérek Rendje lett - sikerét két dolog garantálta: egyrészt eredményesen léptek fel az eretnekekkel szemben, másrészt egy dinamikus fejlődő közösséget hoztak létre. Az előbbi magyarázata abban rejlik, hogy az Egyház korábbi tekintélyelvű és sokszor erőszakos fellépésével szakítva, egyszerű szegénységben, az emberek adományaira hagyatkozva, gyalogosan járták a vidéket és hirdették Isten ígését. Azaz apostoli életet éltek. Másrészt Domonkos (időközben püspöke hazatért és meg is halt) jól válogatott társakat gyűjtött maga köré, akik megfelelő képzettséggel rendelkeztek ahhoz, hogy hatásos választ adjanak a tévtanokat hirdető vándorprédikátoroknak, és ahhoz is, hogy elnyerjék a helyi egyház, azaz a püspökök támogatását. Itt kell megmagyarázni a rend elnevezésének valódi jelentését: a prédikáció, az igehirdetés, azaz az Egyház tanítóhivatalának gyakorlása a korabeli viszonyok között (amikor az egyháziak nagy része is csak alapvető ismeretekkel rendelkezett) a püspöknek és a püspök által felhatalmazott - megfelelő teológiai képzettséggel rendelkező - prédikátoroknak volt fenntartva. Domonkos követői, a domonkosok vagy dominikánusok ilyen prédikátorok voltak. Ez a feladat a korabeli egyházi elit számára rendkívül vonzó kihívás volt, amit mi sem bizonyít jobban, hogy Domonkoshoz és társaihoz szinte tömegesen csatlakoztak kanonokok, prépostok és egyetemi tanárok. Az első magyar domonkos szerzetes is egyetemi tanár volt: a rendben boldogként tisztelt Magyar Pál a bolognai egyetem jogász professzora volt a 13. század elején, ő akkor csatlakozott Domonkoshoz, amikor az az 1210-es években Észak-Itáliába tette át tevékenységének központját. Minden bizonnyal Magyar Páltól hallott Domonkos a kunokról, ekkor fogalmazódhatott meg benne a gondolat, hogy ő is Magyarországra jön és részt vállal ebben a rendkívüli feladatban.

Korai halála azonban megakadályozta ebben, de rendtársai Magyar Pál vezetésével nyolcszáz évvel ezelőtt, 1221-ben útra keltek Magyarország felé.

A misszió - benne az, hogy Magyarországra is eljutottak a rend tagjai - alapvető feladatai közé tartozott a rendnek?

Ahogy láthattuk, az első magyar domonkosok a rendalapító személyes missziós célját valósították meg, amikor elkezdtek a kunok térítését. Talán ez indokolja azokat a rendkívüli erőfeszítéseket és hatalmas eredményeket, amelyek a rend első generációjához kapcsolódnak. És itt nem csak a kunok megtérítésére kell gondolni, hanem a Balkánon a bogumil eretnekek között végzett munkájukra, vagy akár Juliánusz barát és társai expedícióira. Valójában a rend egyfajta missziós rend volt. Az egyik rendtörténész ezt úgy fogalmazta meg, hogy a 13. századi domonkosoknak hármass missziós célja volt, ebből kettő külső misszió, a pogányok, illetve az eretnekek között, a harmadik azonban belső misszió volt, a hit elmélyítése az Egyházon belül. Nem véletlen, hogy a rend elsősorban városias településeken alapított kolostorokat, ahol a korabeli viszonyok között is nagy tömegek maradtak lelki szempontból ellátatlanul.

Miért lett a domonkosok egyik központja Vasvár?

Vasvár sohasem volt központ, egy volt - a középkorban közel félszáz, az újkorban alig féltucat - magyar domonkos kolostor közül. Helyének kiválasztása azonban nem volt véletlenszerű, jól szemlélteti a helyi egyház és a rend együttműködését. A 13. század első felében-közepén a korabeli győri egyházmegye székhelyén és második számú egyházi központjában, a társaskáptalannal rendelkező Vasváron is megtelepedtek a domonkosok. Persze Vasvár megyeszékhely, királyi város és forgalmas piachely is volt, azaz ideális terep a prédikátorok számára. De a hely kiválasztásában szerepet játszhattak a korabeli közlekedési viszonyok is. Vasvár mellett haladt el az az Itáliába vezető távolsági út, - amelyet ma Katonák útja néven ismernek - amely a rend központjaival való összeköttetést biztosította.

A középkori dátumozással sok esetben gondban vagyunk. A vasvári kolostor alapításának pontos dátumát ismerjük-e?

A rendi hagyomány IV. Béla királyt tartotta a vasvári kolostor alapítójának, és valóban ettől a királytól maradt fenn az első hiteles forrás, egy feltehetően 1254-ben kelt adománylevél a vasvári kolostorról. A királyi adomány azonban már az álló kolostort látta el további földbirtokkal, azaz az alapítás már jóval korábban megtörténhetett. Régebben ezt az adománylevelet - tévesen - 1244-re dátumozták, és az egyik rendtörténész - ugyancsak tévesen - ebből számította vissza az 1241-es alapítási dátumot. Ennek megfelelően 1941-ben meg is ünnepelték a kolostor fennállásának 700 éves évfordulóját, ahogy azt egy emléktábla is tanúsítja a templom oldalán. A kétségtelenül téves jubileum azonban mégis valahogy gondviselészerű volt, ugyanis a vasvári domonkosoknak sem 1951-ben, sem 1954-ben nem lett volna már alkalmuk az ünneplésre, a kommunista rezsim ugyanis 1950-ben feloszlatta a szerzetesrendeket. Ma annyit állíthatunk biztossággal, hogy 1254-ben már kétségtelenül állt az épület, de a domonkosok vasvári letelepedésére jóval korábban, akár

már a tatárjárás előtt sor kerülhetett.

Milyen szerepet töltött be a Magyar Rendtartomány életében a vasvári kolostor?

Ahogy említettem, Vasvár sohasem kapott központi szerepet a renden belül. De különlegességét éppen ez adja: a szegény, és talán kissé mellőzött rendház 13. századi felépítése óta nem épült át nagymértékben. És persze az is fontos, hogy nem pusztult el. A tipikus középkori magyar domonkos kolostor ugyanis az, amelyik a reformáció során kiürült, aztán a török háborúk következtében nyomtalanul eltűnt. A vasvári ház is kiürült a 16. század közepére, de aztán végvárrá alakították, és így érte meg a domonkosok visszatérését a 17. század legvégén. Az ország mai területén a vasvári az egyetlen domonkos kolostor, amelynek a története a rend kezdetéig nyúlik vissza. Mondhatjuk azt is, hogy a vasvári domonkos kolostor a rend magyarországi folytonosságának jelképe. De fontos az épületegyüttes magyar építészettörténeti szempontból is, a templom és a kolostor egy jó részének külső falai a 13. század közepén épültek (azaz a jáki templommal egyidősek!), így jól tükrözik annak a korai domonkos és általában a koldulórendi építészettörtenek a képét, amelynek alig maradt emléke Magyarországon és Közép-Európában.

Miben segítették az itt élők életét a vasvári domonkos atyák?

A középkorról keveset tudunk, alig maradtak írott források. Az azonban biztos, hogy Vasvár egy fontos egyházi központ volt, a káptalannal, két plébániával, egy kápolnával és a domonkos rendházával. A domonkosok azonban még ilyen "kínálat" mellett is vonzók tudtak lenni! Van adat arról, hogy a káptalan tagjai panaszkodtak, a vasvári hívek szívesebben keresik fel a domonkosokat, mint a káptalan kissé félreeső templomát. A kétezres évek elején folytatott ásatások során rengeteg sír került elő a kolostor udvarán és egykori kerengőjében, köztük számos világi személy földi maradványai. Ez arról árulkodik, hogy sokan kötődtek a domonkosokhoz, akár mint világi harmadrendiek, vagy valamelyik egyházi társulat tagjai, ugyanis csak ők részesülhettek

abban a különleges kegyben, hogy a kolostorban temetkeztek. És ne felejtjük el, hogy a vasvári domonkos templom már a kései középkorban búcsújáróhely volt, amely 1500-ban pápai búcsúengedélyt nyert mindazok számára, akik a templomban tisztelt Szent Véréreklyét felkeresik, ott imádkoznak és adakoznak a kolostor javára.

Az újkorban még közvetlenebb volt a kapcsolat a vasváriak és a domonkosok között, ugyanis a török utáni visszatérésüktől egészen 1950-ig ők látták el a városi plébánia vezetését. Ez azt jelentette, hogy nem csak a vasváriak lelki gondozásával foglalkoztak, hanem irányították a községi elemi iskolát, szerepet vállaltak a domonkos nővérek vasvári letelepítésében, egyházi társulatokat és világi egyesületeket szerveztek, szövetkezetet alapítottak és általában részt vettek a település közéletében és csinosításában. Természetesen a domonkosok voltak a gazdái évszázadokon keresztül a vasvári Szűz Mária-kegyhelynek is, sokat tettek azért, hogy a vasi-zalai határvidék búcsújáróhelye messze földön ismertté váljon.

A jubileumról bővebben a domonkos rend honlapján tájékozódhatnak: <http://domonkosok.hu/category/jubileum-2021/>

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Az idei esztendőben hazánk, azon belül is Budapest rendezi az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK). Lapunkban folytatjuk a visszatekintést az 1938-ban, szintén Budapesten megrendezett Eucharisztikus Kongresszusra, ahol egyházmegyénkből is sokan vettek részt. Az alábbi fotón a káldi Keresztelő Szent János-templom egyik mennyezeti képe látható. Az 1938-as kongresszus emblémáját festették meg, illetve a szintén abban az

évben ünnepelt Szent István király portréját. Bízunk, hogy tudnak templomukban olyan kegytárgyról, falfestményről, vagy családjukban emlékekről, amelyek az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszushoz kötődnek, jelezzék szerkesztőségünk számára, hogy lapunkban is bemutassuk őket.

A jelzéseket a következő e-mail címre várjuk: sajto@martinus.hu

Örömkereső játék családoknak

2021 húsvéti időszakában, a járványhelyzet közepette egy rendhagyó játékra hívjuk a Szombathelyi Egyházmegye családait. Keressük az örömet családjukban, környezetünkben, mindennapjainkban!

Ennek jegyében összeállítottunk Nektek egy kisebb- és nagyobb gyerekekkel is teljesíthető feladatsort tele izgalmas, örömteli, helytől és időtől független kihívásokkal. A regisztráló családok a játékhoz forgatókönyvet kapnak, az örömkereső feladatokat a nektek tetsző időben, ütemezésben teljesíthetitek húsvét második vasárnapjától pünkösdvasárnapig (2021. április 11 - május 23.).

A próbák teljesítését e-mailben kell igazolni az egyes feladatoknál megadott módon. A legalább hét feladatot teljesítő családok között értékes nyereményeket sorsolunk ki. Jelentkezni az alábbi linken lehet:

**„...Keress az örömet!
Ott van körülötted!
Éltető Nap ragyog
benned és fölötted!”**

Aranyosi Ervin

Kitüntetés

Kitüntést kapott a műemlékvédelem terén nyújtott áldozatos munkájáért Déri Péter atya

Négy ICOMOS-díjat és két Példaadó Műemlékgondozásért díjat hirdetett ki az ICOMOS (Műemlékek és Műemlékhelyszínek Nemzetközi Tanácsa, nemzetközi civil szakmai szervezet) Magyar Nemzeti Bizottsága április 18-án, a műemléki világnapon. Példaadó Műemlékgondozásért díjjal tüntették ki Déri Péter korábbi csehimindszenti, jelenlegi jánosházi plébánost több évtizedes, kitartó, szakszerű műemlékvédő tevékenységéért a rábizott, szolgálatának helyszínein működő római katolikus plébániatemplomok gondozásáért, a szakszerű és alapos helyreállítások megszervezéséért. Gratulálunk a kitüntetéshez!

Ima Szent Józsefhez

Szent József, légy házunk ura,
kis családjunk pártfogója!
Egyetértés, hű szeretet
egyesítse szívünket!
Az ég felé mutass utat,
bátorítsd az ellankadtat!
Küzdelmünkben légy segélyünk,
erényekben példaképünk!
Átadjuk a ház kulcsait,
oltalmazd és védj lakóit!
Zárd ki mindazt, ami káros,
ami üdvünkre hátrányos!
Engedd be az Isten-áldást,
minden jóban gyarapodást!
Ajánlj minket Jézusodnak,
Szeplőtelen Szűzanyánknak,
Hogy családjunk kisedd háza,
Názáretnek legyen mása!
Ámen.

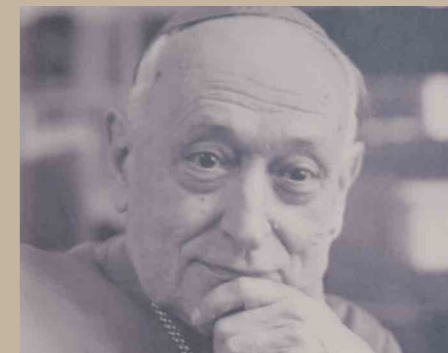
DÉRI PÉTER - MINDSZENTY JÓZSEF ÉLETE

Folytatódik sorozatunk, amelyben Mindszenty József életével ismerkedhetnek meg. Déri Péter atya jóvoltából most a bíboros II. világháború utáni, határainkon kívül élő magyar honfitársaink érdekében tett lépéseivel ismerkedhetnek meg.

1946 nyarán már egyre több atrocitás érte Mindszenty atyát és a magyar katolikus egyházat, de igen nagy fájdalommal vette tudomásul a délvidéken történt magyarirtást, amelynek keretében több mint 40 ezer magyar testvérünket öltek meg csupán azért, mert magyarok. Sajnos az akkori rezsim már nem emelte fel a szavát a magyarság érdekében, ezért a bíboros úgy érezte, hogy akkor neki kell felszólalnia és felhívnia a világ figyelmét az efféle szörnyűségekre, már csak azért is, mert küszöbön állt a párizsi békekonferencia. Mindszenty bíboros különféle szakértők bevonásával összeállított egy memorandumot és eljuttatta azt a nyugati világ illetékeseihez. Történelmi előzményekre, akkori tényekre és számadatokra hivatkozva felvetette egy közép-európai államszövetség gondolatát, amelyben a határok elveszítésének a jelentőségüket.

De amíg ez nem tudna megalakulni és létrejönni, addig pedig célszerű, és a béke szempontjából a legjobb lenne, ha a nyelvterületekhez igazodnának a határok, és nem a régi, erőszakkal kikényszerített trianoni határok lennének visszaállítva. Ezt írta a párizsi békekonferencia elnökségéhez:

„Sem az angol-amerikai, sem a lenini-sztálini elveknek nem fel három és fél millió magyarnak más államokhoz való csatolása. Igazsággal, emberséggel hátrítsátok el Közép-Európából a békeműveletekből fakadó későbbi tragédiák sötét árnyékát.” Segítő szándékát és jobbító törekvéseit megnyugvással fogadta az ország közvéleménye, de szavai sajnos külföldön süket fülekre találtak. Európát ekkorra már felosztották egymás között a nagyhatalmak. A hazai kormányköröknek nagyon nem tetszett, hogy a hercegprímás a történelmi igazságot emlegette. Mindent megtettek azért, hogy Mindszenty atyát lejárassák és elhallgattassák, ezért 1947 februárjában a párizsi békeszerződés aláírása kapcsán megirt püspökkari körlevelet sem engedték kiadni.

A hercegprímás

A békeszerződés aláírását követően sokak reménye vált semmivé, hiszen az orosz csapatok továbbra is itt maradtak és erőszakkal segítették a hazai baloldal törvénytelen előrenyomulását. Csehszlovákiában folytatódott, és inkább megerősödött a magyarok tömeges kitelepítése és elűldözése. A hercegprímás a kitelepítettek itthoni felkarolásának megszervezésével és közbenjáró levelek tucatjaival igyekezett enyhíteni a kínokat. Mivel két alkalommal sem adtak neki engedélyt a csehszlovák hatóságok a Felvidékre való beutazásra, hogy ott tárgyalásokkal tudja orvosolni a helyzetet, ezért a Szentszék diplomáciai közbenjárását kérte a deportálás megakadályozásához.

Ötödik horvátországi segélyszállítmányát juttatta célba a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás

Mostoha időjárási körülmények között, de célba ért a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás ötödik horvátországi segélyszállítmánya április 13-án. Ezúttal 3 kamion és 2 mikrobusz vitt több mint 10 millió forint értékű adományt Szombathely testvérvárosába, Sziszekbe.

A térségben még mindig vannak kisebb rengések, de ami a legfontosabb, már nincsenek fedél nélkül maradt emberek. Mindenkinek, akinek otthona lakhatatlanná vált, lakhatását átmeneti lehetőséggel - lakókonténerrel, mobilházzal - orvosolták. Kisebb-nagyobb konténertelepek vannak a városban és a földrengés epicentrumának számító Petrinjában. Az újjáépítés jelei már észrevehetőek a településeken, köszönhetően a helyi jószolgálati szervezetek által megfelelően elosztott humanitárius segélyeknek, illetve sok esetben annak, hogy az ott élők saját erőből álltak neki otthonuk felújításának. A három kamion a Gravitáció Kft. közel 10 millió forint értékű felajánlását - térkő, járólappal és fürdőszobai szaniterek - szállította ki Horvátországba, emellett a

Győri és a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás közös beszerzéséként 1 millió forint értékű készételkonzervet is vitt a sziszeki adománygyűjtő központba. A csapathoz csatlakozott Lőrincz Attila, a Győri Egyházmegyei Karitás igazgatója is. Így összesen 8 kamion és 14 mikrobusz szállítmánya ért célba több mint 50 millió forint értékben a nehéz helyzetbe került sziszeki emberek megsegítésére. Ezzel az újjászervezésének 30 éves jubileumát ünneplő jószolgálati szervezet fennállásának második legnagyobb segélyakcióját zárta le Szombathely horvátországi testvérvárosára, Sziszek humanitárius támogatásával.

A szülők többsége Körmenten és Szentgotthárdon is támogatja a Szombathelyi Egyházmegye intézményfenntartói szerepvállalását

2021. április 19-20-án zajlott a szavazás Körmenten és Szentgotthárdon a kijelölt általános iskolákban és gimnáziumban intézmény fenntartóváltásról. A szülők többsége támogatja a Szombathelyi Egyházmegye intézményátvételi tervét.

Az eredmények intézményegységenként a következők. A Szentgotthárd és Térsége Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium tekintetében a fenntartóváltást támogató

szavazatok aránya a feladatellátási hely tanulóinak létszámához viszonyítva

- a Vörösmarty Mihály Gimnáziumban 77,5%,
- a Széchenyi István Általános Iskolánál 58,5% (5-8. évfolyam),
- az Arany János Általános Iskolánál 54% (1-4. évfolyam),
- a Magyarlak-Csörötneki Általános Iskolánál 87%,
- a Rábagyarmati Telephelyénél 91%.

A Körmenti Kölcsey Utcai Általános Iskola tekintetében a fenntartóváltást támogató szavazatok aránya a feladatellátási hely tanulóinak létszámához viszonyítva

- a székhelyintézménynél 64%,
- a telephelynél 80%.

A fenntartóváltással kapcsolatos végső döntést az oktatásért felelős miniszter hozza meg 2021. május 31-ig.

EGYÜTT TÖBBET ADHATUNK

1%

Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával a **Magyar Katolikus Egyház** szolgálatait!

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Molnár Árpád
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Nyisztor Krisztián
+36 30 222 9234

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Yeloprint Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.